

prima instanță: V. Varaniță
instanța de apel: N. Cernat
L. Bulgac, A. Pahopol

dosarul nr. 2ra-1379/15

Î N C H E I E R E

25 iunie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul - Valeriu Doagă
Judecătorii - Sveatoslav Moldovan, Galina Stratulat

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Morari Elena,
în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Morari Elena împotriva
lui Rachier Vitalie cu privire la rezoluțiunea contractului de donație, radierea dreptului de
proprietate a lui Rachier Vitalie din Registrul bunurilor imobile, recunoașterea dreptului de
proprietate a Elenei Morari, evacuarea și restituirea bunurilor donate,
împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 februarie 2015

c o n s t a t ă

La data de 29 aprilie 2014 Morari Elena a depus cerere de chemare în judecată
împotriva lui Rachier Vitalie cu privire la rezoluțiunea contractului de donație, radierea
dreptului de proprietate a lui Rachier Vitalie din Registrul bunurilor imobile, recunoașterea
dreptului de proprietate a Elenei Morari, evacuarea și restituirea bunurilor donate.

În motivarea acțiunii a menționat că, în temeiul contractului de donație nr. 12190 din
21 decembrie 2011 a donat lui Rachier Vitalie terenul și construcțiile amplasate pe acesta
situate în raionul Orhei comuna Ivancea satul Furcenii cu suprafața de 0,0925 ha, numărul
cadastral 6440504.216.

Susține că, pîrîtul i-a promis o întreținere corespunzătoare vârstei și stării de sănătate,

însă imediat după încheierea contractului, Rachier Vitalie împreună cu familia sa s-au instalat în casa acesteia fără a-i acorda întreținerea promisă.

Afirmă că, este supusă unui tratament inuman și înjositor din partea pîrîtului și familiei acestuia, iar începînd cu anul 2012 starea sănătății s-a agravat și nu are posibilitate să se întrețină de una singură, avînd nevoie de îngrijire și alimentație specială.

Solicită rezoluțiunea contractului de donație nr. 12190 din 21 decembrie 2011 încheiat între Morari Elena și Rachier Vitalie, radierea dreptului de proprietate a lui Rachier Vitalie din Registrul bunurilor imobile asupra bunului imobil situat în raionul Orhei comuna Ivancea satul Furcenii cu nr. cadastral 6440504216, recunoașterea dreptului de proprietate a Elenei Morari asupra imobilului menționat, evacuarea lui Rachier Vitalie și a membrilor familiei sale din casa de locuit cu nr. cadastral 6440504216, restituirea bunurilor donate și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătorei Orhei din 22 august 2014 s-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată înaintată de Morari Elena împotriva lui Rachier Vitalie cu privire la rezoluțiunea contractului de donație nr. 12190 din 21.12.2011 încheiat între Morari Elena și Rachier Vitalie, radierea dreptului de proprietate a lui Rachier Vitalie din Registrul bunurilor imobile cu nr. cadastral 6440504216, recunoașterea dreptului de proprietate a Elenei Morari asupra imobilului menționat, evacuarea lui Rachier Vitalie și a membrilor familiei sale din casa de locuit cu nr. cadastral 6440504216, restituirea bunurilor donate și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea soluției prima instanță a constatat că, afirmațiile Elenei Morari precum că, starea de sănătate s-a înrăutățit începînd cu anul 2012, adică după executarea donației sunt declarative or, potrivit legitimației de pensionar, aceasta a ieșit la pensie în anul 2010, și a obținut gradul de invaliditate la 06 aprilie 2011.

De asemenea, Morari Elena nu a prezentat probe care ar confirma gradul de înrăutățire a stării sănătății și necesitatea unei îngrijiri speciale, iar chestiunile cu privire la atitudinea nepăsătoare și a tratamentului inuman față de dînsa au constituit obiect de examinare într-o pricină civilă soluționată anterior și nu pot fi dovedite din nou.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 17 februarie 2015 s-a respins apelul ca neîntemeiat și s-a menținut hotărîrea Judecătorei Orhei din 22 august 2014.

La data de 10 aprilie 2015 Morari Elena a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 februarie 2015, solicitînd scutirea de la achitarea taxei de stat la înaintarea cererii de recurs, admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărîrii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărîri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că, instanța de apel a interpretat în mod eronat legea, nu a analizat și nu a apreciat probele prezentate, iar la emiterea deciziei a fost aplicată o lege care nu trebuia să fie aplicată și anume prevederile art. 835 din Codul civil.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art.433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

- a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);
- b) recursul este declarare prevăzut la art. 434;
- c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;
- d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

Conform art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Colegiul constată că, recursul a fost depus în termen, în condițiile în care la materialele cauzei lipsește avizul de primire a deciziei contestate și nu poate fi stabilit momentul de comunicare a acestuia.

Completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat nu se încadrează în temeiurile prevăzute la normele de drept citate.

Argumentele invocate în recurs precum că, instanța de apel a interpretat în mod eronat legea poartă un caracter declarativ și nu pot fi reținute or, recurentul nu a indicat care este cea lege pretinsă a fi interpretată în mod eronat de către instanța de apel.

Alegațiile precum că, instanța de apel nu a analizat și nu a apreciat probele prezentate, iar la emiterea deciziei a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată și anume prevederile art. 835 din Codul civil nu pot fi reținute deoarece instanța de apel la soluționarea pricinii a elucidat circumstanțele importante ale cauzei, a apreciat corect probele anexate la materialele cauzei și a aplicat normele de drept material pertinente cauzei.

Astfel, instanța de recurs notează că, recurenta nu a invocat niciun argument în vederea ilegalității deciziei instanței de apel.

În acest sens, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că “... art. 6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (*cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25.02.1995, nr.26561/1995*)

Colegiul concluzionează că, din conținutul cererii de recurs nu rezultă existența unuia din temeiurile legale de recurs.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Morari Elena ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 432, art. 433, art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e

Recursul declarat de Morari Elena se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Galina Stratulat